

از ختن تا زنگنه

زندگینامه خودنوشت

شیخ

بهرتالی - پرچم که یاد رئید عزیز ما را برجسته کند، حسنه نزله در مسرازه است.
یاد اوسو پرچم خداوند را اوج بر جستگی قرار دارد و بدین گوشش پاره
و نیز قی خند صرد هم صالح اوراء ببرده و سرمه کرد. عمل ما همچنین
وظیفه داریم . کج سبک خضرمه پژوهش نهاد ام را با خواسته
نماییم رسالت راه باشد. سرفتن اسرار مزقه من حصن
یقینی هم

۹۹/۱۰/۷

پادداشت حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی، بر کتاب
از چیزی نعم ترسیدم؟ زندگی نامه خود توشت شهید سبھید حاج قاسم سلیمانی

بسم‌ال تعالیٰ - هر چیز که یاد شهید عزیز ما را برجسته کند، چشم‌نواز و
دل‌نواز است. یاد او را اگرچه خداوند در اوج بر جستگی قرار
داد و بدین گونه باداش دنیانی اخلاق و عمل صالح او را بدو
هدیه کرد ولی ما هم هر کدام وظیفه‌నی داریم. کتاب حاضر
را هنوز نخوانده‌ام اما ظاهراً میتواند گامی در این راه باشد.

زَرَقْنَا اللَّهُ مَا زَرَقَهُ مِنْ فَضْلِهِ
سید علی خامنه‌ای
۹۹/۱۰/۷

از خیز نهاد

زندگی نامه خودنوشت قاسم سلیمانی

۱۳۵۲ تا ۱۳۳۵

از حیزب نهاد

زندگی نامه خودنوشت قاسم سلیمانی

سرشناسه: سلیمانی، قاسم، ۱۳۲۵-۲۰۲۰، چیزی نمی‌رسیدم: زندگی نامه خودنوشت قاسم سلیمانی ۱۳۵۷

عنوان و نام پدیدآور: از چیزی نمی‌رسیدم: زندگی نامه خودنوشت قاسم سلیمانی ۱۳۵۷

نویسنده: قاسم سلیمانی، ویراستار: محمدمهدي باقری.

مشخصات نشر: تهران: مکتب حاج قاسم، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۱۳۶ ص، ۵، ۰-۱۲، ۱۹۰۵م، شابک: ۹۷۸-۵۷۷-۹۷۷۶۶-۵۷۷۸.

واعدهای فهرستنامه‌سی: غلبیا

آخر همراه: از چیزی نمی‌رسیدم: زندگی نامه خودنوشت قاسم سلیمانی ۱۳۵۷

عنوان دیگر: زندگی نامه خودنوشت قاسم سلیمانی ۱۳۵۷

موضوع: سلیمانی، قاسم - ۱۳۲۵-۲۰۲۰ -- سرگذشت نامه

Soleimani, Qasem -- Biography

ردیف‌نامه کنگره: DSR ۱۵۹۸ رده‌بندی دویین: ۹۵۵-۸۴۴-۹۲ شماره کتابشناسی ملی: ۷۷۲۶۶

نویسنده: قاسم سلیمانی

ویراستار: محمدمهدي باقری

لدیگران و چاپ و مراجعت: ایران چاپ

شمارگان: ۵*** نسخه

توبت چاپ: صد و سیست و چهار، بازنشر ۱۷

قیمت: ۴ هزار تومان

تلفن: ۰۲۱ ۸۵۰۳۵۰۸ وبگاه: soleimani.ir

حصه حقوقی: اعم از انتشار چاپ، الکترونیک و سویی این کتاب برای انتشارات امکتب حاج قاسم محفوظ است.

- ۹ مقدمه
- ۱۳ پیشگفتار
- ۱۷ بخش اول نوشتار
- ۲۷ بخش دوم دستنوشت

مقدمه

صبح روز چهارشنبه ۱۳۹۹ آذر ۲۶، خداوند مهربان توفیق زیارت رهبر معظم انقلاب را که جانم فدایشان باد، روزیمان فرمود. دیدار معظم‌له با اعضای ستاد بزرگداشت شهید قاسم سلیمانی و ما افراد خانواده‌اش بود.

من، به نمایندگی از پدرم، برای ایشان هدیه‌ای برده بودم. این هدیه، زندگی‌نامه‌ای بود به قلم حاج قاسم که قصد داشتیم به مناسبت سالروز شهادتش، در قالب کتابی منتشر کنیم. آنچه همراهم بود، در واقع ماکت یا نمونه اولیه‌ای از کتاب بود. در پایان دیدار، متن را تقدیم آقا کردم. ایشان پرسش‌هایی درباره آن پرسیدند و این هدیه را با مهر پذیرفتد.

چند روز بعد از آن دیدار و در دقایق پایانی نهایی شدن کتاب، متنی از دفتر رهبر معظم انقلاب به دستم رسید. ایشان متن گذاشته و قبل از مطالعه، یادداشتی به یاد «سرباز وفادار» خود نوشته بودند. متنی بود پُر از عطوفت و بزرگواری که چون روح بر کالبد این کتاب نشست.

خداوند حکیم را به داشتن نعمت وجود مبارکشان، هزاران بار سپاس می‌گوییم و به یاد می‌آورم که حاج قاسم در وصیت‌نامه‌اش این طور نوشته بود:

خداوندا، تو را شکرگزارم که پس از عبد صالح خمینی عزیز،
مرا در مسیر عبد صالح دیگری که مظلومیتش اعظم است
پر صالحیتش، مردی که حکیم امروز اسلام و تشیع و ایران
و جهان سیاسی اسلام است، خامنه‌ای عزیز که جانم فدای
جان او باد، قرار دادی.

و اینک چند خطی درباره اثیر حاضر:

نوشتن این مقدمه برای من کار آسانی نیست. دخترها بهتر می‌دانند
که به قلم آوردن آن حجم سنگین محبت و علاقه که میان پدر و دختر
هست، آن هم در آغاز کتابی بعد از شهادت پدر، چقدر دشوار است!
پدرم حتی وقتی میان ما بود، «شهید» بود. این را همه ما انگار
می‌دانستیم و حقیقتی بود که با آن زندگی می‌کردیم. هر وقت به
این فکر می‌کردم روزی بباید که او نباشد و من زنده باشم، ثلثی از
بُهت و درماندگی بر همه وجودم سرازیر می‌شد. این کابوسی بود
که همیشه از آن فرار می‌کردم.

قاسم سلیمانی در زندگی، آن چنان‌که یک فرمانده نظامی باید
باشد، منظم و دقیق بود. او برای دقیقه‌های زندگی اش برنامه داشت.
ساعت‌های کاری و فشردگی مسئولیت‌هایش، بیشتر اوقات وقتی
برای امور شخصی اش باقی نمی‌گذاشت؛ اما یک چیز در این میان
استثنای بود: مطالعه کردن و نوشتن. حاج قاسم، هم خودش و هم
ما بچه‌هایش را موظف به خواندن می‌دانست. دایره کتاب‌های
انتخابی اش وسیع بود: از شعر فارسی و رمان خارجی تا کتاب‌های
تاریخی و سیاسی، و از خاطره‌ها و شرح حال‌ها تا کتاب‌های نظامی.

روش خواندنش هم، در نوع خود، جالب بود: کتاب را با دقت می‌خواند. بر ابتدا و میانه و انتهای کتاب یادداشت می‌نوشت. گاهی حتی یادداشت‌های مفصل‌ترش را در دفتر جداگانه‌ای ثبت می‌کرد. بسیاری کتاب‌ها را با ماژیک رنگی نشانه‌گذاری می‌کرد و خط می‌کشید. بله، این طور با کتاب‌ها مأнос می‌شد.

از چیزی نمی‌ترسیدم زندگی نامه‌ای است که حاج قاسم با دستِ مجرو حش نوشته است؛ شرح زندگی مردی از دل روستایی دورافتاده در کرمان که چند دوره از زندگی ساده و گیرای خود را برایتان روایت کرده است. این داستان شکل‌گیری شخصیت مردی است که از چوپانی به جایگاهی رسید به بلندای وسعت آسمان‌ها. در طول یک سال گذشته، تلاش‌های بسیاری برای نوشن زندگی نامه حاج قاسم از سوی نویسنده‌گان و پژوهشگران متعدد صورت گرفته است. همه آن‌ها تلاش‌هایی است برخاسته از دغدغه‌هایی مقدس و محترم؛ اما با توجه به ناپیدایی بخش‌های مختلفی از زندگی اش، اغلب، اطلاعاتی مخدوش و نادریق دارد. و حالا پُرکردن این خلا، شدنی‌تر می‌نماید.

خیلی دوست دارم آنانی که حاج قاسم سلیمانی را فقط در لباسِ نظامی دیده‌اند، بدانند او چطور بزرگ شد. **از چیزی نمی‌ترسیدم** آغاز رسالتی است عظیم: شناختن مردی بزرگ.

زنیب سلیمانی
آذر ۱۳۹۹

٢٣٦

له در پیش از خود مانند آنهاست که باید هر چندی این را اثبات کرد و از این نظر
باید از این دلایل استفاده شود: — ۱) هر چندی نیازمند باقیگر خود است. ۲) هر چندی
آنکه این دلایل از دستورالعمل خود را برداشت نمایند و این را در میان افرادی که
آن را بخواهند میگذرانند. ۳) بین افرادی که این دلایل را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۴) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۵) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۶) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۷) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۸) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۹) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد. ۱۰) این دلایل را میتوان برای افرادی که آن را میخواهند، این دلایل را میتوان
برای آنها میباشد.

پاسمن شهریار به سمعت دوستش رفت که پاسمن راهنمایی
بود و در چهارراه که چند شهریاری سمتقیر بود. به
سرعت با دوستم از پله‌های هتل پایین آمدم. آنقدر
عصیان نیوم که عواقب این حمله برایم هیچ اهمیتی
نداشت. دو پلیس مشغول گفتگو با کو شدند. بر ق اساساً
به آنها رسیدم. چند ضریه کارته او را نقش بر زمین کردم.
خون از بین هایش فتوانم فواره ای

پلیس راهنمایی سوت زد، چون تردید که شهربانی بود، دو
پاسخنامه دادند. با همان سرعت فرار کرد و به
ساختهای هتل پنهان بود. زیر یکی از نخت‌ها دراز کشیدم
تعداد زیاد پاسخنامه هتل همچو اورونتیک پرسک در ساعت
همچو را گستینده اما پاسخنامه‌ای مرا پیدا نکرد بعد از هتل
خارج شدم و پیش‌بینی خانه‌های حرکت کردم. زدن پاسخنامه
شهریاری مشغول بود. حالا دیگر از چیزی لعنی افسوسدم